

РЕШЕНИЕ

№ 23616

гр. София, 12.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в
публично заседание на 19.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

като разгледа дело номер **10032** по описа за **2024** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по депозирана жалба на „АГЕНЦИЯ ЗА ПРОУЧВАНЕ АНАЛИЗ И ИНФОРМАЦИЯ“ ООД с ЕИК[ЕИК] представлявано от управителя П. Х. С. срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22002223007017-991-001 от 27.06.2024 г., издаден от В. В. П. - главен инспектор по приходите, възложил ревизията и М. Т. Ферещанова - главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – [населено място] (ТД на НАП), изменен с Решение № 1171 от 23.08.2024 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - [населено място] (ОДОП) при ЦУ на НАП като на жалбоподателя са определени допълнително данъчни задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), както следва: за данъчен период м. 10.2021 г. е определен данък за внасяне в размер на 71 045.12 лв. ведно със съответните лихви; за м. 11.2021 г. - данък за внасяне в размер на 1 400.57 лв. ведно със съответните лихви; за м. 12.2021 г. – данък в размер на 29 439.71 лв. ведно със съответните лихви и за м. 01.2022 г. - данък в размер на 250.73 лв., ведно със съответните лихви.

В жалбата са изложени подробни аргументи за незаконосъобразност на ревизионния акт издаден в противоречие на материалноправните – ЗДДС и ДОПК и процесуални норми. Твърди се, че неправилно ревизионното производство е протекло по реда на чл. 122 от ДОПК, тъй като не са

налице основанията посочени в чл. 122, ал. 1, т. 5 от ДОПК. По отношение на материалноправните предпоставки за упражняване на право на приспадане на данъчен кредит е посочено, че не са налице категорични доказателства, обосноваващи заключенията в административния акт за корекция на правото на приспадане на данъчен кредит поради липса на реално изпълнени доставки по спорните фактури, тъй като са представени фактури, извлечения от счетоводни сметки и др., с които е доказан механизма на изпълнение на доставките, както и техните количествени и стойностни параметри. За констатациите на ревизиращите органи за недекларирани вътреобщностни придобивания е изложено, че е доказана реалността на сделката - направени са били насрещни проверки в страната на доставчика, за всички стоки и услуги, които са получили по В. след това са продадени, отчуждени или заприходени в склада, за което е издаден надлежен счетоводен документ и дружеството е начислило и внесло дължимото ДДС. За закупения софтуер от „АПКОМ“ У. е посочено, че този софтуер е продаден на „АКАТ ТЕХНОЛЪДЖИС“ в Р. България като са били приложени и документи - договор, приемо-предавателен протокол, фактури - 60 броя, преводни нареждания, входящи фактури –инвойс. А за констатациите на ОП за липса на кадрови, технически и технологичен потенциал, складове и други активи е изложено, че не са доказани по никакъв начин. В обобщение е посочено, че дружеството е осъществявало своята дейност и е предавало извършваните услуги или стоки предимно с приемателно-предавателни протоколи, с подробно описани работи и дейности, като всичките са заплатени по банков път. Моли съда да отмени процесния РА, в частта, потвърден с Решение № 1171 от 23.08.2024 г.

В съдебно заседание – жалбоподателя „АГЕНЦИЯ ЗА ПРОУЧВАНЕ АНАЛИЗ И ИНФОРМАЦИЯ“ ООД се представлява се от адв. П. Ч. с приложено по делото пълномощно, поддържа жалбата по изложени аргументи в нея, както и на осн. приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза. Моли съда да отмени ревизионния акт като незаконосъобразен. Претендира присъждане на разноски за възнаграждение на вещото лице и адвокатски хонорар съгласно Наредбата за адвокатската работа.

Ответникът - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при ЦУ на НАП се представлява по делото от юрк. З., с приложено по делото пълномощно. Оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Моли съда да остави в сила РА с позоваване на доводите, изложени в решението на административния орган за потвърждаване му. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството по издаване на процесния РА е започнало въз основа на ЗВР № Р -22002223007017-020-001 от 29.11.2023 г., издадена от В. В. П.. Заповедта за възлагане на ревизия е постановена след като с Решение № 1660 от 22.11.2023 г. на директора на дирекция ОДОП С. е отменен като незаконосъобразен РА № Р-22221023001585-091-001 от 21.09.2023 г. и преписката е върната за извършване на нова ревизия за процесните периоди на органа, възложил ревизията (В. П.) като бъде издадена нова заповед за извършване на ревизия от друг ревизиращ екип в срока по чл. 114, ал. 1 - ал. 4 от ДОПК и провеждане на ревизионното производство, съобразно указанията,

изложени в мотивите на решението.

Със ЗВР № 22002223007017-020-001 от 29.11.2023 г. е възложено да се извърши ревизия за задължения на дружеството за данък върху добавената стойност за периодите от м. 10.2021 г. до м. 01.2022 г. Определен е ревизиращият екип в състав М. Т. Ферещанова - главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията и В. С. В. – главен инспектор по приходите, съответно срок за извършване на ревизията – три месеца от връчване на заповедта. Заповедта е връчена на дружеството на 12.12.2023 г. по електронен път. Впоследствие е удължен срокът на ревизията с нарочна заповед за изменение на ЗВР с № Р-22002223007017-020-002 от 07.03.2024 г. на същият орган и по отношение на същите видове задължения и период, като е определен срок за приключване на ревизията до 10.05.2024 г. ЗИЗВР е връчена по електронен път на жалбоподателя на 09.03.2024 г.

Резултатите от ревизията са обобщени в Ревизионен доклад с № Р-22002223007017-092-001 от 22.05.2024., който е съобщен на дружеството на 02.06.2024 г., срещу който на осн. чл.117, ал. 5 от ДОПК е подадено възражение. Същото е прието за неоснователно от органите на приходната администрация и впоследствие е издаден РА № Р-22002223007017-091-001 от 27.06.2024 г. от В. В. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и М. Т. Ферещанова, на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. С РА са установени допълнителни задължения по ЗДДС в резултат на непризнато право на данъчен кредит и начислен ДДС в общ размер на 114 733.22 лв., както следва за данъчен период м. 10.2021 г. - данък за внасяне в размер на 72 711.78 лв.; за м. 11.2021 г. – данък в размер на 2 900.57 лв.; за м. 12.2021 г. - данък за внасяне в размер на 43 828.04 лв.; за м. 01.2022 г. - данък за внасяне в размер на 1 292.40 лв. и на осн. чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания (ЗЛДТДПДВ) са начислени лихви в общ размер на 34 493.68 лв.

„АГЕНЦИЯ ЗА ПРОУЧВАНЕ АНАЛИЗ И ИНФОРМАЦИЯ“ ООД с ЕИК[ЕИК] е обжалвала РА пред директора на ТД на НАП, С.-град. С Решение № 1171 от 23.08.2024 г. директорът на дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП е приел част от възраженията на дружеството за основателни и е изменил РА № Р-2221023001585-091 от 21.09.2023 г. издаден от В. В. П.-орган, възложил ревизията, и М. Т. Ферещанова - ръководител на ревизията, в оспорената част, като:

- за установеният с РА резултат по ЗДДС за данъчен период м. 10.2021 г. - данък за внасяне в размер на 72 711.78 лв. е определил данък за внасяне в размер на 71 045.12 лв., ведно със съответните лихви;

- за установеният с РА резултат по ЗДДС за м. 11.2021 г. - данък за внасяне в размер на 2 900.57 лв. е определил на данък за внасяне в размер на 1 400.57 лв., ведно със съответните лихви;

- за установеният с РА резултат по ЗДДС за м. 12.2021 г. - данък за внасяне в размер на 43 828.04 лв. е определил на данък за внасяне в размер на 29 439.71 лв., ведно със съответните лихви;

- за установеният с РА резултат по ЗДДС за м. 01.2022 г. - данък за внасяне в размер на 1 292.40 лв. е определил данък за внасяне в размер на 250.73 лв., ведно със съответните лихви;

След издаване на това решение е била констатирана техническа грешка в решението на директора

на дирекция ОДОП и е издадено Решение № 1299 от 25.09.2024 г. за поправка на очевидна фактическа грешка допусната в Решение № 1171 от 23.08.2024 г. като „...на стр. № 9, ред № 5 в диспозитива вместо Изменям Ревизионен акт № Р-22221023001585-091-001/21.09.2023 г., издаден от В. В. П..... следва да се чете: Изменям Ревизионен акт № Р-22002223007017-091-001/27.06.2024 г. издаден от В. В. П.....“ като в останалата част от диспозитива няма поправки.

В хода на ревизията по реда на чл. 32 от ДОПК на жалбоподателя е било връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице (ИПДПОЗЛ) с изх. № Р22002223007017-040-001 от 02.01.2024 г. По молба на жалбоподателя срокът за представяне на доказателства е продължен до 08.02.2024 г., като след изтичане на срока не са представени никакви доказателства и писмени обяснения.

С протоколи, подробно описани в РД, са присъединени доказателства, събрани при предходната ревизия, както и от извършен обмен на информация с органи на данъчната администрация на Р. У., производство с УИН № Р-22221023001585, с които е изискана информация за осъществени вътреобщностни доставки и извършени услуги от VISZLAY SPORT K. ES SZOLG ALT AT 6 KORLATOLT FELELOSSEGU TARS AS AG /Kft./ с VIN HU 11996145 и APCOM CE K. Kft. с VIN HU 12916593.

На основание чл. 12, ал. 1, т. 6 от ДОПК е било извършено посещение на адреса за кореспонденция на дружеството в [населено място], [улица], ап. 1, документирано в протокол с № 1962046. Констатирано е, че не е открит представляващият дружеството или упълномощено от него лице, не са били установени данни на адреса да се помещава офис на ревизираното дружество, а на вратата на апартамента е липсвала указателна табела с фирмата на жалбоподателя.

Също така са били извършени справка в ИС на БНБ, Регистър на банковите сметки и сейфове, информационните системи на НАП и Агенцията по вписванията - Търговски регистър и регистър на Ю..

До Софийски районен съд е изпратено Искане за разкриване на банкова тайна с № Р-22002223007017-050-001 от 08.03.2024 г. като с Решение № 4564 от 14.03.2024 г., е допуснато разкриването на сведения, представляващи банкова тайна и от „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД е получено писмо с извлечения от сметките на дружеството.

Въз основа на така констатираното от ревизиращите органи са установени обстоятелства по чл. 122, ал. 1 от ДОПК, а именно по т. 4 от ДОПК като на 20.02.2024 г. на дружеството е връчено по електронен път Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК с № Р22002223007017-113-001 от 14.02.2024 г. с което то е било информирано, че поради констатирани обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 5 от ДОПК данъчните основи за облагане с ДДС за периодите от м. 10.2021 г. до м. 01.2022 г. ще бъде определени по реда на чл. 122 от кодекса. Определен е 14-дневен срок за представяне на доказателства и за вземане на становище, както и представяне на декларации по чл. 124, ал. 3 от ДОПК. В отговор ревизирианият субект не е взел становище, както и отново не е ангажирал доказателства.

В хода на ревизията от страна на жалбоподателя не са представени търговски и първични счетоводни документи във връзка с осъществяваната стопанска дейност и за получените и

извършени облагаеми доставки през ревизираните периоди, както и до приключване на ревизионното производство не е осигурен достъп до първичните счетоводни документи, счетоводните регистри и търговската документация на ревизираното дружество.

По делото е назначена и изготвена, не оспорена от страните съдебно – счетоводна експертиза изготвена от вещото лице С. Г. Д. – К.. Липсват данни за заинтересованост на експерта от изхода на делото и предвид професионалната му компетентност, съдът намира представеното заключение за компетентно и безпристрастно изготвено, поради което го кредитира. Приобщена е и цялата преписка по извършената ревизия, ведно със събраните в хода ѝ материали, вкл. и документи представени от доставчик на жалбоподателя.

При така изложената фактическа обстановка съдът приема от правна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от надлежна страна – адресат на РА, доколкото се установи, че Решение № 1171 от 23.08.2024 г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление на Националната агенция за приходите, е връчено по електронен път на жалбоподателя на 05.09.2024 г., а жалбата до съда е изпратена, чрез органа на 16.09.2024 г., т. е. в законоустановения срок. Жалбата е в съответствие с изискванията за форма и реквизити, подадена е след проведено оспорване по административен ред, което е абсолютна предпоставка за развитие на съдебното производство. Поради изложените съображения съдът приема жалбата за процесуално допустима.

По съществува на спора:

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна по следните съображения:

При служебна проверка на оспорения акт на основанията по чл. 160, ал. 2 от ДОПК настоящият състав на съда намира следното:

Ревизията е възложена от орган по приходите, който е оправомощен, съгласно Заповед № РД-01-645 от 05.07.2023 г. на директор на ТД на НАП, издадена на основание чл. 11, ал. 3 от ЗНАП и чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК. Със заповедта на В. В. П. на длъжност началник отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП са ѝ възложени функции на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК. Ревизионният акт, с който е приключило това производство, също така е издаден от компетентни органи съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК – от възложителя и от ръководителя на ревизията.

Ревизионният акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл. 120, ал. 1 от ДОПК задължителни реквизити – името и длъжността на органа, който го издава, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство, мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подпис на органа по приходите, който го е издал. Към оспорения ревизионен акт е и РД, като неразделна негова част. При издаване на ревизионния акт и РД, органът по приходите е спазил процесуалноправните разпоредби на ДОПК, не са допуснати съществени нарушения на

административнопроизводствените правила - такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство и същото е приключило в зададения срок.

РА е издаден като електронен документ и настоящият съдебен състав намира за доказано, че РА е подписан с валидни квалифицирани електронни подписи на издателите му, поради което е спазено изискването за писмена форма, съгласно чл. 3, ал. 2 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги.

С оглед на изложеното, съдът приема ревизионното производство за редовно и законосъобразно, проведено при спазване от органите по приходите на императивните правила на ДОПК, както при надлежно връчване на актове на ревизиращия екип, вкл. и на уведомлението на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК, с което е посочено, че са налице обстоятелствата визирани в чл. 122, ал. 1, т. 5 от ДОПК –документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват или са повредени до степен негодни за ползване.

По материалната законосъобразност на ревизионния акт:

С определението по доклада на делото, съдът е разпределил доказателствената тежест - лист 67 от делото. В тежест на административния орган е да установи фактическите констатации в ревизионния акт, послужили като основание за определяне на дължимите от дружеството жалбоподател задължения по ЗДДС. Страните не са възразили по доклада и разпределената от съда доказателствена тежест.

Съгласно чл. 160, ал. 3 от ДОПК, съдът дължи произнасяне по съществуващото на спора, т.е. в случая дали е налице материалноправно основание за определяне на задължения за данък върху добавена стойност на жалбоподателя и ако е налице такова основание, следва да се извърши преценка дали размерът на дължимия данък е правилно определен от органите по приходите.

Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал. 1 от ДОПК, в производството по обжалване на ревизионен акт при извършена ревизия по чл. 122 от ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК е подкрепено от събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи оспорващият. Следователно, в производството по съдебно обжалване на РА, издаден по реда на чл. 122 от ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдените от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи обаче презумпцията по чл.124, ал. 2 от ДОПК, фактическите констатации, на които се позовават органите по приходите, следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирания субект.

Основанията за извършване на ревизия по особения ред са изрично изброени от закона в разпоредбата на чл. 122, ал. 1, от т. 1 до т. 7 от ДОПК. В процесния случай, за да

преминат към извършване на ревизия по особения ред, органите по приходите са приели, че за данъчните периоди по отношение на ревизираното дружество са налице предпоставките на чл. 122, ал. 1, т. 5 от ДОПК. Настоящата съдебна инстанция намира за правилно възприетото от органите по приходите, които са констатирали наличие на тези предпоставки, тъй като жалбоподателят не е предоставил изискуемата по закон първична счетоводна документация.

1. по отношение на отказано право на данъчен кредит с РА по фактури с доставчик „СМАРТ ДИДЖИТЪЛ СОЛЮШЪНС“ ЕООД с предмет на доставка видео карти и дънни платки за компютри, съдът съобрази следното:

За ревизираният период дружеството е декларирало фактури в дневниците си за покупки с право на пълен данъчен кредит. От органите на приходната администрация му не е признато право на ползване на данъчен кредит по следните фактури: с № [ЕГН] от 27.09.2021 г. с данъчна основа (ДО) 15 520.44 лв. и ДДС 3 104.09 лв.; с № [ЕГН] и от 30.09.2021 г. с ДО 21 232.81 лв. и ДДС 4 246.56 лв.; с № [ЕГН] от 01.10.2021 г. с ДО 8 415.24 лв. и ДДС 1 683.05 лв.; с № [ЕГН] от 05.10.2021 г. с ДО 21 924.80 лв. и ДДС 4 384.96 лв.; с № [ЕГН] от 20.10.2021 г. с ДО 24 255.54 лв. и ДДС 4 851.11 лв.; с № [ЕГН] от 12.10.2021 г. с ДО 25 973.65 лв. и ДДС 5 194.73 лв.; с № [ЕГН] от 20.10.2021 г. с ДО 6 763.53 лв. и ДДС 1 352.71 лв.; с № [ЕГН] от 21.10.2021 г. с ДО 9 151.98 лв. и ДДС 1 830.40 лв.; с № [ЕГН] от 29.10.2021 г. с ДО 29 138.82 лв. и ДДС 5 827.76 лв.; с № [ЕГН] от 29.11.2021 г. с ДО 13 943.08 лв. и ДДС 2 788.62 лв.; с № [ЕГН] от 19.11.2021 г. с ДО 16 679.95 лв. и ДДС 3 335.99 лв.; с № [ЕГН] от 07.12.2021 г. с ДО 20 522.11 лв. и ДДС 4 104.42 лв.; с № [ЕГН] от 13.12.2021 г. с ДО 19 640.22 лв. и ДДС 3 928.04 лв.; с № [ЕГН] от 20.12.2021 г. с ДО 20 973.89 лв. и ДДС 4 194.78 лв. и с № [ЕГН] от 22.12.2021 г. с ДО 19 454.72 лв. и ДДС 3 890.94 лв.

С РА е отказано право на приспадане на ДК на основание чл. 71, ал. 1 от ЗДДС, а с Решението на директора на дирекция ОДОП е потвърдено отказването на данъчен кредит, но в мотивите си административният орган е приел, че копия от фактурите са представени още в първата ревизия, като основанийето за отказа следва да бъде - не представена счетоводна отчетност, осигуряваща възможност да се проследи връзката между получените и изпълнените доставки, както и, че ревизиращият екип не е следвало да бъде възпрепятстван да извърши проверка на място в счетоводството на жалбоподателя „АГЕНЦИЯ ЗА ПРОУЧВАНЕ АНАЛИЗ И ИНФОРМАЦИЯ“ ЕООД.

В хода на ревизионното производство въз основа на Решение № 4564 от 14.03.2024 г. от банка „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД на ревизиращите органи са били представени извлечения от банковите сметки на дружеството. От представената по делото съдебно-счетоводна експертиза се установява, че по всяка една от фактурите е било извършено пълно плащане по банков път на ДО плюс ДДС на „С. Д. С.“ ЕООД по сметка с № [банкова сметка] с изключени на преводи по фактурите, както следва:

- по фактура с № [ЕГН] от 29.10.2021 г. в общ размер на 34 966.58 лв. не е била платена цялата сума, а частично в размер на 33 904.40 лв. като неплатената сума е в размер на 1 062.18 лв. Към представеното копие от фактурата е бил приложен фискален бон от ЕКАФП от 07.02.2022 г., с номер на ФУ DY534340 и фискална памет №

36692813 като в аналитичния регистър на доставчика в сметка 501-Каса за периода от 01.02.2022 г. до 31.03.2022 г. е било съставено счетоводно записване за получена сума в брой на 07.02.2022 г. в размер на 1 062.18 лв. от „АГЕНЦИЯ ЗА ПРОУЧВАНЕ АНАЛИЗ И ИНФОРМАЦИЯ“ ООД.

- по фактура с № [ЕГН] от 29.11.2021 г. с обща стойност е 16 731.70 лв. плащане не извършвано.

- по фактура с № [ЕГН] от 19.11.2021 г. с обща сума 20 015.94 лв. също не е извършено плащане.

- по фактура с № [ЕГН] от 13.12.2021 г. с обща сума 23 568.26 лв. по банков път са платени 22 889.47 лв., а остатък в размер на 678.79 лв. не е платен. Представено е копие от фактура с приложен фискален бон от ЕКАФП от 15.02.2022 г., с номер на ФУ DY534340 и фискална памет № 36692813. В аналитичния регистър от „СМАРТ ДИДЖИТЪЛ СОЛЮШЪНС“ ЕООД за сметка 501-Каса за периода от 01.02.2022 г. до 31.03.2022 г., е било съставено счетоводно записване за получена сума в брой на 15.02.2022 г. в размер на 678.79 лв. от контрагент - жалбоподателя.

- по фактура с № [ЕГН] от 20.12.2021 г. на обща стойност 25 168.67 лв. плащане не е било извършено и

- по фактура с № [ЕГН] от 22.12.2021 г. на стойност 23 345.66 лв. не е било извършвано плащане.

За фактурите за които не е било извършено плащане през ревизирия период, жалбоподателя е ползвал пълен данъчен кредит само по фактури с №[ЕГН] от 29.11.2021 г., с № [ЕГН] от 20.12.2021 г. и № [ЕГН] от 22.12.2021 г. А фактурите с № [ЕГН] от 12.11.2021 г., с № [ЕГН] от 15.11.2021 г. и № [ЕГН] от 16.11.2021 г. не са били отразени в дневниците за покупки на „АГЕНЦИЯ ЗА ПРОУЧВАНЕ АНАЛИЗ И ИНФОРМАЦИЯ“ ЕООД през ревизирия период.

От доставчика са били представени банкови извлечения от сметка IBAN [банкова сметка] за периоди 01.04.2023-28.04.2023 г., 29.04.2023-31.05.2023 г., 01.07.2023-31.07.2023 г. и 01.08.2023-31.08.2023 г. като постъпили суми по издадени от него фактури на жалбоподателя са в размер на: 9 700.00 на 18.04.2023 г. част плащане по ф. с № [ЕГН]; 9 700.00 на 19.04.2023 г. оконч. плащане по ф. с № [ЕГН] и част. пл. по ф. с № [ЕГН], същата сума на 21.04.2023 г. отново част плащане по ф. с № [ЕГН]; същата сума на 24.04.2023 г. оконч. пл. по ф. с №[ЕГН], част. пл. по ф. с № [ЕГН]; 9 500.00 на 26.5.2023 оконч. пл. по ф. с № [ЕГН] и част. пл. по ф. с № [ЕГН] АПАИ ЕООД; 9 500.00 на 07.07.2023 г. оконч. пл. по с № [ЕГН]; 9 500.00 на 10.07.2023 г. оконч. пл. по ф. с № [ЕГН] и част по ф. с № [ЕГН] и 8 500.00 на 07.08.2023 г. оконч. пл. по ф. с № [ЕГН].

От назначената експертиза и доказателства по делото се установява, че в ревизионното производство и в настоящото съдебно производство фактурите с № [ЕГН] и от 30.09.2021 г., с № [ЕГН] от 20.10.2021 г. и с № № [ЕГН] от 21.10.2021 г. не са представени.

С оглед на изложеното съдебният състав намира изводите на органите по приходите за правилно, поради следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 114, ал. 10 от ЗДДС гарантирането на автентичността на произхода, целостта на съдържанието и четливостта на фактурата или известието към фактурата се осигурява от данъчно задълженото лице, чрез всякакъв контрол на стопанската дейност, който създава надеждна одитна следа между фактурата или известието към нея и доставката на стока или услуга. Този контрол дава възможност на ревизиращите органи и на съда за проследяване на всички елементи на стопанската операция и тяхната взаимовръзка. Съобразно съдържанието на представените документи съдът намира, че липсва всякаква одитна следа относно реалния предмет на стоките, начина на формиране на тяхната стойност и реалното им изпълнение от доставчика. Както в хода на ревизията, така и пред настоящата съдебна инстанция не бяха представени първични и вторични счетоводни документи - договори, складови разписки, транспортни документи, приемо-предавателни протоколи, счетоводни регистри, хронологични извлечения от сметки, оборотни ведомости, главна книга и др. С не представеното на счетоводните извлечения на дружеството не може да се установи наличността на стоките като вид, количество и обща стойност за съответния вид, вкл. и с липсата на аналитична количествено-стойностна справка не може да бъде установено движението на стоково-материалните запаси за ревизираните данъчни периоди, вкл. и за отписването на продадените стоки – стойностно и количествено. Ревизиращият екип е положил дължимото като е изискал документи и писмени обяснения, вкл. да бъде предоставен не само достъп до служебният адрес на дружеството, но и да му бъде представена информация за мястото и лицето, при което се намират търговски, банкови и счетоводни документи, което не е било извършено от представителя на жалбоподателя. Наличието на тези факти, обективно възпрепятства органите по приходите да установят основата за данъчното облагане, както и да проверят счетоводство на дружеството с оглед декларираните доставки, съответства ли на императивните изисквания на ЗДДС и ЗС. Правото на приспадане на данъчен кредит по принцип е свързано с действително извършване на облагаема доставка и упражняването на това право не обхваща ДДС, само защото е начислен във фактура - т. 30 от решение по дело С-642/11 Стройтранс.

По отношение на констатираното плащане, настоящата съдебна инстанция приема, че това не е достатъчно за установяване на реалност на доставката. Всички установени по делото факти и обстоятелства подлежат на съвкупна преценка и обсъждане, като плащането е единствено косвено указание за реално разместване на материални блага. Релевантна в случая е пълната невъзможност за проследимост на издадените фактури, поради което наличието на плащане не доказва реалност на доставката. Участието на жалбоподателя в документално оформление на отношенията, без на същите да съответстват реални стопански операции, е указание за неговата недобросъвестност. Трайна е практиката на Върховния административен съд, че само въз основа на фактури и доказателства за счетоводното им отразяване от получателя не може да се обоснове извод за реалност на доставките, по които е начислен ДДС.

По отношение на фактурите с № [ЕГН] и от 30.09.2021 г., с № [ЕГН] от 20.10.2021 г. и с № [ЕГН] от 21.10.2021 г., които не са били представени, съдът приема, че за тях не е

налице и първата предпоставка съгласно чл. 71, ал. 1 от ЗДДС. Нормата въвежда изискването, че лицето упражнява правото си на приспадане на данъчен кредит, когато притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и чл. 115, в който данъкът е посочен на отделен ред - по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател, което в процесният случай не е налице. В този смисъл са и разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО, според които правото на приспадане на данъчен кредит по получени доставки е предпоставено от наличието на фактури, които съдържат цялата изискуема информация по чл. 226 от Директивата. Нормата на чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО изрично сочи, че притежаването на фактура, съставена в съответствие с чл. 220 – чл. 236, е едното от двете кумулативни условия за упражняване на правото на приспадане.

Съвкупната преценка на всички тези обстоятелства правилно и обосновано е навела приходните органи на извод за липса на одитна следа за реални доставки на стоки като материалноправно изискване за признаване на правото на данъчен кредит, поради което жалбата в тази ѝ част е неоснователна.

Липсата на счетоводни документи, обективно възпрепятства органите по приходите да установят основата за данъчното облагане, както и да проверят счетоводство на дружеството с оглед декларираните доставки. За съда неоснователно в жалбата се твърди, че не са налице предпоставките на чл. 122 от ДОПК, тъй като с непредставянето на търговска документация е невъзможно да бъде проверено хронологично счетоводно записване на стопанските операции, текущо начисляване на приходите и разходите, произтичащи от сделки и събития към момента на тяхното възникване, водени ли са хронологични и аналитични записвания по счетоводни сметки; синтетични и аналитични счетоводни регистри за обобщаване на счетоводната информация. Органите по приходите са анализирали дневниците за продажби на доставчиците на жалбоподателя, вследствие на което са направили обоснован извод, че по отношение на процесиите фактури, не са изпълнени формалните предпоставки за упражняване на право на приспадане на данъчен кредит. От жалбоподателя не са представени писмени доказателства и в хода на съдебното производство.

2. От органите на приходната администрация на жалбоподателя е начислен ДДС в размер на 31 040.19 лв. на осн. чл. 66, ал. 1, във вр. с чл. 13, чл. 84 и чл. 86 от ЗДДС за услуги получени от дружество „APCOM CE K. KORLATOLT FELELOSSEGU TARSASAG“

От ревизиращите органи е установено, че за периода от 01.10.2021 до 31.10.2021 г. от жалбоподателят са получени услуги от унгарско дружество „APCOM CE K. KORLATOLT FELELOSSEGU TARSASAG“ по фактура с №[ЕИК] от 24.12.2021 г. на стойност 90 566.44 щатски долара с легова равностойност 155 200.97 лв. С молба до приходната администрация на У. с референтен № VAT BG 037236 HU 126525-91339 20220926 G RI е изисквана информация за осъществени вътреобщностни доставки и извършени услуги „APCOM CE K. Kft.“ с VIN HU 12916593. Отговорено е, че за горепосоченият период по силата на договор, подписан на 10.01.2021 г., унгарското дружество е предоставило на българския си контрагент ИТ-услуги - софтуер и лицензии на обща стойност 71 354 328.61 HUF или 229 265,14 щ.д., за което са издадени фактури с №[ЕИК], с № 20210510 и с № [ЕИК], платени по банков път. Унгарското дружество е доставило закупения софтуер по

интернет, а именно „софтуерът трябва да бъде изтеглен“. Фактурите са били отразени в горепосоченият общ размер в справката-декларация за ДДС и VIES декларация на доставчика. В отговора е било посочено и че контактът с българския партньор е установен въз основа на договор от 2021 г. като клиентът се е свързал с унгарското дружество, за да закупи софтуер и поръчките са били изпратени по електронна поща. Лицето за контакт от унгарското дружество е било С. Г., а от българска страна - А. П., И. П. и Б. У.. Към отговора са били приложени фактури и договор, сключен между страните. От ревизиращите органи е било установено, че от разплащателната сметка в щатски долари на жалбоподателя с IBAN № [банкова сметка] на 15.12.2021 г. е платена сума в полза на доставчика в размер на 156 630.13 щатски долара като в описанието било посочено invoice[EИК]/21.10.2021. Органите на приходната администрация констатирани, че за получените услуги жалбоподателя е следвало да издаде протокол по чл. 117, ал. 3 от ЗДДС, а такъв не е бил издаден, стойността на получените услуги не е декларирана в отчетните регистри по ЗДДС и на основание чл. 66, ал. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 84 от ЗДДС върху стойността на получените услуги в размер на 155 200.97 лв. е начислен ДДС в размер на 31 040.19 лв. по фактура с №[EИК] от 24.12.2021 г. с левова равностойност 155 200.97 лв.

Настоящата съдебна инстанция намира изводи на органите на приходната администрация за правилни поради следното:

Разпоредбата на чл. 86, ал. 1 от ЗДДС задължава всяко регистрирано лице по ЗДДС, за което данъкът е станал изискуем, да го начисли, като: 1. издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред; 2. включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 за този данъчен период; 3. посочи документа по т. 1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период. В нормата на чл. 66, ал. 1 от ЗДДС е определена стандартната ставка на данъка 20 на сто за облагаемите доставки с място на изпълнение на територията на страната, освен изрично посочените като облагаеми с намалена или нулева ставка на данъка.

В настоящия случай, както е видно от представените и приетите по делото доказателства дружеството жалбоподател е получател по вътреобщностно придобиване на услуги от дружеството „АРСОМ СЕ К. Kft.“ с VIN HU 12916593. Тъй като жалбоподателят има качеството на получател на В. по смисъла на чл. 13, ал. 1 от ЗДДС, съгласно чл. 84 от ЗДДС, то е и платец на данъка на В., а данъкът е изискуем от лицето, което извършва придобиването, в случая - дружеството жалбоподател. Нормативно предвидените срокове за начисляване на този вид данък са предвидени в чл. 63, ал. 4 от ЗДДС, а именно данъкът става изискуем на датата на издаване на фактурата. Данъчното събитие по конкретната доставка възниква на датата, на която е прехвърлена собствеността върху стоката, съгласно чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, обект на доставката, т. е. момента в който купувачът добива право да се разпорежда със софтуера и поема разноските и риска, свързани с него. Както по-горе бе посочено, съгласно чл. 86, ал.1 от ЗДДС, жалбоподателят в качеството си на получател по В. е следвало да начисли данъка, чрез документиране на получената доставка, като съгласно чл. 117, ал. 1, т. 1 от ЗДДС задължително е следвало да издаде протокол. Съгласно разпоредбата на чл. 117, ал. 3 от ЗДДС

протоколът се издава не по-късно от 15 дни от датата, на която данъкът е станал изискуем. По делото се установява, че дружеството жалбоподател не е издало протокол по чл. 117 от ЗДДС и не е начислило в предвидения размер по ЗДДС, а е следвало да го направи и да декларира получените услуги в отчетните регистри по ЗДДС, поради което жалбата е неоснователна в тази ѝ част и следва да бъде отхвърлена.

По отношение на възражението на жалбоподателя за доставките от това унгарско дружество, че е налице доказана реалност на сделката, по делото и от органите по приходите се установява реалността им, включително и чрез представените документи, че софтуера е продаден на дружеството „АКАТ ТЕХНОЛЪДЖИС“ и точно поради това, че е налице реалност, а не е изключена такава дружеството е следвало да посочи фактурите в дневника за продажбите за данъчен период месец октомври 2021 г. и да издаде протокол съгласно чл. 117 от ЗДДС.

3. От органите на приходната администрация е начислен ДДС в размер 1 888.01 лв. през м. 12.2021 г. и 250.73 лв. през м. 01.2022 г. на осн. чл. 66, ал. 1, във вр. с чл. 13, чл. 84 и чл. 86 от ЗДДС за стоки получени от дружество „VISZLAY SPORT K. ES SZOLG ALT AT 6 KORLATOLT FELELOSSEGU TARS AS“ AG (Kft.)

В хода на проверката от ревизиращите органи за периода от 01.11.2021 г. до 30.11.2021 г. е било установено, че жалбоподателя е получил доставки и от друго унгарско дружество, а именно „VISZLAY SPORT K. ES SZOLGALTATO KORLATOLT FELELOSSEGU TARSASAG“ с VAT № HU11996145 по фактура с № 1694875 от 03.12.2021 г. на стойност 1 024.65 евро/2 004.04 лв. с ДДС 400.80 лв.; по фактура с № 1822450 от 23.12.2021 г. на стойност 3 802.00 евро/7 436.06 лв. с ДДС 1487.21 лв. и по фактура с № 1694876 от 24.01.2022 г. на стойност 641.00 евро/1253.68 лв. с ДДС 250.73 лв. Изготвена е била молба до Р. У. с референтен номер VAT BG 037235 HU 126524-9154720221007 G RI, с която е била изискана информация за осъществени вътреобщностни доставки от горепосоченият доставчик. От получения отговор установили, че унгарското дружество е извършило доставка на стоки, а именно сноуборд към жалбоподателя. Във VIES декларацията на унгарското дружество са били декларирани ВОД на стоки на стойност 24 508 000 HUF или 75 585.87 евро към „АГЕНЦИЯ ЗА ПРОУЧВАНЕ АНАЛИЗ И ИНФОРМАЦИЯ“ ЕООД. С отговора били представени и обяснения от управителя на доставчика, в които е посочил, че е продал спортно оборудване на българския си партньор, в качеството му на официален представител на продукта като контактите са били осъществявани с М. С. по електронна поща и по телефона. Между страните е имало устно споразумение. Доставката по поръчката е била извършена чрез куриерите GLS и GEFCO от унгарска страна и от GLS по поръчка от българска страна. На следващо място в отговора е било изложено, че доставчика управлява регистриран офис на управление, магазин и склад в нает имот на адрес в [населено място] - Agrad ut 64, 1042 и стоките, предмет на фактурите са съхранявани на този адрес, след което са били транспортирани оттам до заявения адрес в Р. България, [населено място]. Декларацията за приемане на стоките е била подписвана от М. С. и други лица от името на българския контрагент. Покупките са били заплащани, чрез банков превод, а фактурите издавани, когато парите са пристигнали в банката. Доставчика е бил осчетоводил издадените фактури в своите ДДС аналитични сметки като вътреобщностните доставки са били

декларирани. За доставката на стоките са били приложени документи - фактури за доставка, документи за извършени плащания и осъществен транспорт. От анализа на банковите документи от ОП е било констатирано, че от разплащателната сметка в лева на жалбоподателя с IBAN [банкова сметка] са били извършени плащания в полза на доставчика - на 30.11.2021 г. с описание: proforma invoice GPP Ref. [ЕГН], 1,9585 и платената сума 7 446.22 лв. и на 03.12.2021 г. превод с описание: proforma invoice GPP Ref.[ЕГН], 1,9585 като платената сума е била в размер на 2 006.78 лв. В хода на проверката ОП констатирани, че жалбоподателя не декларирал В. - стойността на получените стоки не е декларирана в отчетните регистри по ЗДДС и не е самоначислило данък, както и не са били представени протоколи по чл. 117, ал. 3 от ЗДДС, поради което на осн. чл. 66, ал. 1, във вр. с чл. 13, чл. 84 и чл. 86 от ЗДДС е начислено ДДС в общ размер на 2 138.74 лв. по горепосочените фактури.

Съдът приема изводите на органите по приходи за правилни, поради следното: дружеството жалбоподател безспорно е получател по вътреобщностно придобиване на услуги от дружеството „VISZLAY SPORT K. ES SZOLGALTATO KORLATOLT FELELOSSEGU TARSASAG“ и като такъв той е и платец на данъка на В. и е следвало да го начисли, както и съгласно чл. 117, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е следвало и задължително да издаде протокол не по-късно от 15 дни от датата, на която данъкът е станал изискуем. По делото не са налични издадени протоколи съгл. чл. 117 от ЗДДС, от експертното заключение на вещото лице се установява и, че дружеството не е декларирало получените услуги в отчетните регистри по ЗДДС, поради което жалбата е неоснователна в тази й част.

4. От органите по приходите е отказано право на приспадане на данъчен кредит на осн. чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС в размер на 275.91 лв. през м. 11.2021 г. и 242.44 лв. през м. 12.2021 г. за доставка на стоки от немското дружество „COMPUTERUNIVERSE“ GmbH с VIN DE812826949.

От ревизиращите органи е било установено, че жалбоподателя е декларирал два броя протоколи по чл. 117 от ЗДДС за осъществени вътреобщностни доставки на стоки от дружеството „COMPUTERUNIVERSE“ GmbH с VIN DE812826949. По тях е бил начислен ДДС през м. 11.2021 г. в размер на 275.91 лв. по фактура с № [ЕГН] от 11.11.2021 г. и през м. 12.2021 г. в размер на 242.44 лв. по фактура с № [ЕГН] от 06.12.2021 г. В хода на проверка от ОП била извършена справка в ИС на НАП, в която не се констатирало разминавания на стойностите на декларираните В., спрямо декларираните от доставчика ВОД, както и че номерът на доставчика е валиден, но поради липса на представени доказателства относно използването на закупени стоки за целите на извършваните от него облагаеми доставки органите по приходите са приели, че е приложима разпоредбата на чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС.

Настоящата съдебна инстанция приема жалбата за основателна в тази й част поради следното:

Съгласно чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, лицето има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът – регистрирано по този

закон лице му е доставил или предстои да му достави. В разпоредбата на чл. 70, ал. 1 от ЗДДС са регламентирани ограниченията, свързани с правото на приспадане на данъчен кредит. Съгласно чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо, че са изпълнени условията на чл. 69 или чл. 74 от ЗДДС, когато стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или за дейности, различни от икономическата дейност на лицето. По делото се съдържат данни, че дружеството е вписано с предмет на дейност: вътрешна и външна търговия във всички форми и с всички стоки разрешени от закона, консултантска дейност, проучване, анализи и информация във всички форми за които няма законова забрана и др., доставките по фактура с № [ЕГН] от 11.11.2021 г. и с № [ЕГН] от 06.12.2021 г. са с предмет стоки за осъществен В. от Р. Германия. Дружеството е декларирало протоколи на осн. чл. 117 от ЗЗД за осъществен В. и е изпълнило задължението си да начисли данъка със ставка 20 на сто за В. по реда на чл. 86 от ЗДДС и е документирало вътреобщностното придобиване. Начисления данък за В. при законово установения механизъм за самоначисляване и принципът на данъчния неутралитет изисква да се признае правото на данъчен кредит, тъй като в противен случай ще се допусне обогатяване на фиска, а липсата на доказателства за последващи облагаеми доставки не е основание на дружеството да бъде отказано право на приспадане на данъчен кредит.

С оглед на гореизложеното, при съвкупната преценка на събраните доказателства, съдът намира, че допълнително установените задължения в РА по реда на Закона за данък върху добавената стойност в размер на 114 733.22 лв. и определените лихви в размер на 34 493.68 лв., изменени с Решение на директора на ОДОП и допълнително установени задължения за данък по реда на ЗДДС в размер на 102 136.13 лв. и лихви в размер на 32 682.78 лв. следва да бъдат изменени, като бъдат намалени задълженията за данък по реда на ЗДДС в общ размер на 101 617.78 лв. като лихвата за просрочие на главницата в размер на 101 617.78 лв. за данък върху добавената стойност е в размер на 32 516.91 лв., която е изчислена от съда на основание чл. 162 от ГПК, вр. с § 2 от ДР на ДОПК за периода от 01.10.2021 г. до 27.06.2024 г., съобразена по данъчни периоди, чрез използването на Е-калкулатор на страницата на Националната агенция за приходите.

При този изход на спора, съдът определя като частично основателни взаимните насрещни претенции на страните за сторените разноски, за присъждане на адвокатско възнаграждение и на юрисконсултско възнаграждение, но съразмерно на направеното с настоящото решение изменение на размерите на данъчните задължения, в посока намаляването им за главница и лихви като ответната страна има право да получи разноски за отхвърлената част на жалбата.

За жалбоподателя на основание чл. 161, ал. 1, предл. първо ДОПК, дължимите разноски са в размер на 1.56 евро за заплатено възнаграждение на вещото лице съразмерно на уважената част от жалбата. Разноски за адвокатско възнаграждение не се присъждат, не е представен договор за правна защита и съдействие - няма представени доказателства за уговорено и заплатено възнаграждение, или извършено процесуално представителство в условията на чл. 38 от ЗА, не е предоставен списък по делото на осн. чл. 80 от ГПК. По делото е представено пълномощно за процесуално представителство на жалбоподателя, което не може да замести договора за правна защита. Разноски за държавна такса не следва да се присъждат, тъй като такива не са

претендиращи. На ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, във вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, които с оглед фактическата и правна сложност по делото, броят на проведените съдебни заседания като се определя в размер на 150 евро.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София – град, 34 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „АГЕНЦИЯ ЗА ПРОУЧВАНЕ АНАЛИЗ И ИНФОРМАЦИЯ“ ООД с ЕИК[ЕИК] представлявано от управителя П. Х. С., Ревизионен акт № Р-22002223007017-991-001 от 27.06.2024 г., издаден от В. В. П. - главен инспектор по приходите, възложил ревизията и М. Т. Ферещанова - главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - [населено място] изменен с Решение № 1171 от 23.08.2024 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - [населено място] при ЦУ на НАП в частта, с която на „АГЕНЦИЯ ЗА ПРОУЧВАНЕ АНАЛИЗ И ИНФОРМАЦИЯ“ ООД е установено допълнително задължение за данък добавена стойност за сумата над 101 617.78 лв. до пълния размер 102 136.13 лв. – главница и лихва над 32 516.91 лв. до пълния размер от 32 682.78 лв. - изчислена към 27.06.2024 г.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „АГЕНЦИЯ ЗА ПРОУЧВАНЕ АНАЛИЗ И ИНФОРМАЦИЯ“ ООД с ЕИК[ЕИК] представлявано от управителя П. Х. С., срещу Ревизионен акт № Р-22002223007017-991-001 от 27.06.2024 г., издаден от В. В. П. - главен инспектор по приходите, възложил ревизията и М. Т. Ферещанова - главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – [населено място] изменен с Решение № 1171 от 23.08.2024 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - [населено място] при ЦУ на НАП в останалата част за установени задължения за данък добавена стойност, като неоснователна.

ОСЪЖДА дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Национална агенция за приходите да заплати на „АГЕНЦИЯ ЗА ПРОУЧВАНЕ АНАЛИЗ И ИНФОРМАЦИЯ“ ООД с ЕИК[ЕИК] представлявано от управителя П. Х. С. разноски в размер на 1.56 евро.

ОСЪЖДА „АГЕНЦИЯ ЗА ПРОУЧВАНЕ АНАЛИЗ И ИНФОРМАЦИЯ“ ООД с ЕИК[ЕИК] представлявано от управителя П. Х. С., да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Национална агенция за приходите разноски в размер на 150 евро.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен

съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

съдия: